

Mødet den 3. Juni 1915.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og Møller.

1. Meddelelse fra Sygehusudvalget om, at det efter afholdt Licitation har overdraget
 - a. (J. Nr. 124—1915) Leveringen af et **Højtryk-**
kedelanlæg til Kommunehospital til Bruun & Sørensen for 30400 Kr. og
 - b. (J. Nr. 123—1915) Leveringen af **forskellige**
Installationer til samme Hospital til Bruun & Sørensen for 5040 Kr.

M o u s t e n meddelte, at Udvalget havde været nødt til at afgøre Sagen, fordi samtlige bydende ikke vilde staa ved deres Bud mere end 2 Dage. Begge Tilbud var fuldt regulære.

C h r i s t e n s e n ankede over, at Udvalget ikke straks forlangte Stokerindfyring, men foreløbig vilde nøjes med almindelig Indfyring, samt over, at Bruun & Sørensens Garanti var med Forbehold med Hensyn til Vandtilførselen. Regulært kunde Tilbudet derfor ikke kaldes.

S a m u e l s e n sluttede sig til Hr. Christensen. Kunde Bruun & Sørensen ikke levere Stokerindfyring, kunde Schmidt, Mygind & Hüttemeyer.

M o u s t e n bemærkede, at Udvalget var klar over, at der skulde anvendes Stokerindfyring, men

at Stadsingeniøren ikke mente paa saa kort Tid at kunne tage Stilling til, hvilket System der skulde bruges.

Christensen troede, det vilde medføre en betydelig Merudgift senere at indlægge Stokerindfyring. Denne Art Indfyring maatte straks forlanges.

Vetli anbefalede, at der straks blev indlagt Stokerindfyring. Skulde det af Bruun & Sørensen tilbudte System ikke være tilfredsstillende, kunde man faa Arbejdet udført hos Schmidt, Mygind & Hüttemeyer.

Mousten oplyste, at Anlægget straks blev indrettet til Stokerindfyring. Det skulde blot senere afgøres, hvilket System der skulde vælges.

Jakob Jensen havde opfattet Indstillingen saaledes, at Udvalget ønskede Stokerindfyring, men havde Ret til at vælge et andet Firma end Bruun & Sørensen, hvis det fandt et andet System bedre end dette Firmas.

J. C. Petersen udtalte, at Stadsingeniøren havde ønsket mere Tid end de 2 Dage til at undersøge, hvilket Stokeranlæg der var det bedste. Dersom man valgte et andet end Bruun & Sørensens, skulde dette Firma kvittere 1000 Kr.

Vetli fandt, at man kunde vente med at kvittere de 1000 Kr., til Stadsingeniøren havde afgjort, om Bruun & Sørensens Stokeranlæg var tilfredsstillende.

Christensen gjorde opmærksom paa, at Udvalget i Indstillingen foreslog foreløbig at indrette Anlægget til Haandfyring, skønt Stokerindfyring straks burde forlanges.

Mousten bemærkede, at Stadsingeniøren havde sagt, at Anlægget skulde bygges ens, enten der skulde Haandfyring eller mekanisk Fyring.

Der forskertsedes altsaa intet ved at gaa den af Udvalget valgte Vej.

J a k o b J e n s e n troede, at ethvert Udvalg under samme Forhold vilde have handlet ligesom Sygehusudvalget,

Meddelelserne toges til Efterretning med Tilføje, at Stokeranlæg straks vil være at bringe til Udførelse

2. (J. Nr. 93—1915). Cirkulære af 11. Maj fra Indenrigsministeriet angaaende Lov Nr. 65 af 12. Marts 1915 om »**Den midlertidige kommunale Laanekasse af 1914**«, saalydende:

»I Henhold til Lov Nr. 65 af 12. Marts 1915 er der under Navn af »Den midlertidige kommunale Laanekasse af 1914« oprettet en Laanekasse med det Formaal at yde Kommuner — Hovedstaden, Købstad-, Amts og Sognekommuner samt Handelspladser — midlertidige Laan til Fuldførelse af allerede paabegyndte Arbejder, til Iværksættelse af særlig paakrævede Arbejder, til Arbejder, der særlig maatte tage Sigte paa at afhjælpe Arbejdsløshed, samt til Afhjælpning af en for vedkommende Kommune særlig vanskelig økonomisk Situation.

Ved kgl. Anordning af 7. Maj 1915 er der fastsat Vedtægt for Laanekassen.

Idet man iøvrigt med Hensyn til Vilkaarene for de Laan, som af Laanekassen ydes Kommunerne, henviser til fornævnte Lov og Vedtægt, bemærkes, at Kommunerne i de Forskrivninger, som bliver at udstede for Laanene, bl. a. maa indgaa paa følgende Betingelser:

- a. at der af det efter Forskrivningen skyldige Beløb af Debitor svares 5 pCt. i aarlig Rente;
- b. at Debitor som Bidrag til Laanekassens Administrationsudgifter skal udrede et halvaarligt

Bidrag af $\frac{1}{20}$ pCt. af det efter Forskrivningen skyldige Beløb:

- c. at Laanet tilbagebetales inden Udgangen af Aaret 1919;
- d. at Debitor, hvis Laanekassen ikke fuldt ud kan tilsvare sine Forpligtelser, er pligtig til sammen med de øvrige Kommuner, der har erholdt Laan af Laanekassen, efter Paakrav at indbetale en forholdsmæssig Del af det manglende Beløb, dog at en Kommune ingensinde er pligtig ud over det af den modtagne Laan med vedtægsmæssige Renter og Omkostninger at udrede mere end 6 pCt. af Forskrivningens Hovedstol;
- e. at Laanene er uopsigelige fra Laanekassens Side, men at derimod de laantagende Kommuner er berettiget til efter 4 Maaneders forudgaaende Varsel at gøre Afdrag paa deres Gæld eller ganske indfri denne;
- f. at der, saafremt Renter af Laanet, dettes Hovedstol eller andre Ydelser efter Forskrivningen ikke prompte erlægges ved Forfaldstid, i fornødent Fald kan foretages ekstraordinær Udskrivning og Paaligning i Kommunen til Dækning af Laanekassens Tilgodehavende.

Begæring om Laan maa indgives til Bestyrelsen for Laanekassen senest den 7. Juni 1915 og skrives paa dertil af Laanekassen udfærdigede Blanketter. Som Bilag til Laanebegæringen maa vedlægges et Uddrag af Kommunens Regnskab for Regnskabsaaret 1914---1915, hvortil Skemaer (forskellige for henholdsvis Købstad-, Amts- og Sognekommuner) ligeledes er udfærdigede af Laanekassens Bestyrelse. Det bemærkes, at Laanekassens Adresse er: Holmens Kanal Nr. 4, 1. Sal, København K. Indtil videre træffes Be-

styrelsens Formand eller hans Stedfortræder Tirsdag og Fredag Kl. 3—4 Em. og Sekretæren daglig mellem Kl. 10 og 11 Fm.

Det af Bestyrelsen bevilgede Laan kan først udbetales, naar vedkommende Kommunes overordnede Myndighed har meddelt fornøden Laanetilladelse. Laanet udbetales derefter kontant uden Afkortning, jfr. dog Vedtægtens § 9, mod Udstedelse af en af den samlede Kommunalbestyrelse underskrevet, paa Kommunens Bekostning behørig stemplet Forskrivning forsynet med Attest fra Formanden for Kommunalbestyrelsen om, at Underskriverne udgør Kommunens Bestyrelse.

Med Hensyn til Erhvervelse af fornøden Laanetilladelse bemærkes, at Laanekassen, for saa vidt Købstæder og Amtskommuner angaar, vil søge Indenrigsministeriets Samtykke indhentet, uden at særligt Andragende herom er fornødent. For Sognekommunernes Vedkommende maa Kommunalbestyrelserne samtidig med, at Begæring om Laan indsendes, indgive særskilt Andragende til vedkommende Amdtsraad om Laanetilladelse. Amdtsraadene anmodes om derefter snarest muligt og under ét at meddele Laanekassens Bestyrelse, hvorvidt de fremkomne Begæringer om Laanetilladelse er bevilgede. Laanetilladelsen maa indeholde Samtykke til, at Kommunalbestyrelsen i den Forskrivning, der bliver at udstede for Laanet, forpligter sig til, saafremt Laanets Hovedstol, Renter eller andre Ydelser efter Forskrivningen ikke prompte erlægges ved Forfaldstid, i fornødent Fald at foretage ekstraordinær Udskrivning og Paaligning i Kommunen til Dækning af Laanekassens Tilgodehavende.

Saa fremt Amtsraadets Samtykke til Laanets Optagelse allerede er erhvervet, maa den herom fra Amtsraadet modtagne Skrivelse vedlægges Laanebegæringen«.

F o r m a n d e n meddelte, at Budgetudvalget mente, at det ikke vilde være rigtigt ikke at overveje, om man skulde søge Laan hos den kommunale Laanekasse, idet det var muligt, at Pengeforholdene vilde blive endnu mere knebne efter Krigen. For sit Vedkommende mente Taleren, at man ikke skulde indlade sig med Laanekassen, fordi Tilbudet, som det fremgik af Cirkulæret, var ret daarligt. Man maatte hellere søge at rejse Laan paa anden Maade. I hvert Fald kunde der i Øjeblikket ikke være Tale om andet end at sende en rent foreløbig Meddelelse til Laanekassens Bestyrelse om, at man muligvis senere vilde henvende sig til den. Udgangen af 1919 vilde rimeligvis være den alleruheldigste Tid at skulle tilbagebetale et Laan.

N. J o h. L a u r s e n fandt det ikke let at sige, hvad der var klogest. Han vilde gerne vide, om Formanden havde nogen Mening om, hvorvidt det var muligt at komme paa det indenlandske Laanemarked, for det udenlandske var naturligvis lukket. Spørgsmaalet var nemlig, om Staten ikke allerede havde taget de disponible Midler hos de Selskaber, som plejede at yde Kommunerne Laan. Den kommunale Laanekasses Vilkaar var haarde, men muligvis kunde Terminen for Tilbagebetalingen forlænges ud over 1919.

F o r m a n d e n ansaa det for muligt at skaffe et bedre Laan paa det indenlandske Marked.

J a k o b J e n s e n mente det nødvendigt i Løbet af kort Tid at stifte et Laan. Man skulde snart i Gang med Opførelsen af en ny Skole, og

skulde den elektriske Bane gennemføres, maatte de interesserede Kommuner selv skaffe de nødvendige Penge. Taleren henstillede at følge Formandens Forslag.

M a r t h i n H a n s e n fandt den korte Laanetid mere afskrækkende end Renten og mente det tvivlsomt, om der kunde skaffes bedre Laan paa det hjemlige Marked.

M o u s t e n var tilbøjelig til at tro, at man burde laane et mindre Beløb hos den kommunale Laanekasse.

S i m o n s e n vilde finde det urigtigt helt at afvise Laanekassens Tilbud, selv om Betingelserne ikke var gode. Under alle Omstændigheder maatte man have et Laan inden 1919. Kunde Laanet faas paa anden Maade, var det godt, men det vilde være uheldigt, hvis Forsøget skulde glippe, inden Tidsfristen udløb. Det vilde derfor være heldigst at indsende et Andragende, da man vistnok ikke var pligtig at modtage Pengene, hvis man imens opnaaede et bedre Laan. Der maatte mindst laanes et Par Millioner, da der inden Udgangen af 1919 vilde blive adskilligt at bruge Penge til.

J a k o b J e n s e n henstillede at følge Formandens Forslag. Det vilde være urigtigt at lade Lejligheden gaa unyttet bort. Mindre end paa et Par Millioner burde Laanet ikke være.

P. P e t e r s e n ansaa det for givet, at man paa det indenlandske Marked kunde faa et fordelagtigere Laan end hos Laanekassen.

Det vedtoges til Laanekassen at indgive et Andragende, hvori man forbeholder sig senere at søge Laan af Kassen til Beløb af 2 Million Kroner.

3. (J. Nr. 63—1915). Valg af 2 Voldgiftsmænd i **Sagen angaaende Elektrikermedhjælper Kr. Jensen.**

J. C. Petersen og Kjeld Sørensen valgtes.

4. (J. Nr. 107—1915). Indstilling fra Ligningskommissionen om, at Enkefru L. Tørsleff ikendes en **Bøde paa 1500 Kr. for nrigtig Selvangivelse af Skatteindtægt.**

Formanden forelagde Indstillingen med Bemærkning om, at Byraadet plejede at følge Kommissionens Indstilling i den Slags Sager.

Jakob Jensen ankede over, at Kommissionen ikke havde oplyst Sagen tilstrækkeligt for Byraadet. I dette Tilfælde burde man vist ikke være for streng, da der sikkert mere var handlet i Uvidenhed end for at snyde.

Marthin Hansen troede, at der var taget meget hensynsfuldt paa vedkommende Skatteyder. Staten havde forlangt sin Andel fuldt ud.

Simonsen mente af Indstillingen at kunne slutte sig til, at Skatteindtægten hvert Aar var opgivet ca. 1000 Kr. for lavt.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 15¹—1915). Andragende fra Glasmaler Albert Nitsche om **dansk Indfødsret.**

Anbefaledes.

6. (J. Nr. 24²—1915). Andragende fra Mekaniker C. C. Abel om **Fuldmyndighedsbevilling.**

Udsattes.

7. (J. Nr. 12⁴—1915). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

